

[Formanden.]

De af folketinget valgte statsrevisorer har afgivet beretning om visse statslige driftsudgiftskonti uden ekspansiv udgiftsudvikling i tiden 1965-66 til 1970-71. Eksemplarer er omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udvalget angående offentlige arbejder.

Udtræder: Peter Nielsen

Ny stedfortræder: Grete Hækkerup.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Handelsministeren (Erling Jensen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om statsligt indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S.

Regeringen har lige siden sin tiltræden udfoldet bestræbelser, der skulle medvirke til at sikre industrien den nødvendige tilførsel af kapital til udbygning og fornyelse af produktionsapparatet og til omstilling af produktion og afsætning. Øget kapitaltilførsel til industrien vil være en vigtig forudsætning for at overvinde de udfordringer, industrien stilles over for i den kommende tid, og for at udnytte de muligheder, udviklingen byder på. Det lovforslag, der her forelægges, må ses som et af resultaterne af disse bestræbelser.

Det er særlig vigtigt, at eksportindustrien så effektivt som muligt kan udnytte de muligheder, der vil frembyde sig i forbindelse med den gradvise afvikling af toldskranke i forbindelse med vor indtræden i EF og med den forventede konjunkturfremgang i USA og Vesteuropa. Dette forudsætter omstilling og tilpasning af eksporten. Når regeringen har overvejet foranstaltninger, der kan medvirke til at sikre industrien en tilstrækkelig kapitaltilførsel, har det derfor været naturligt, at man har koncentreret overvejelserne om investeringer inden for de eksporterende og importkonkurrerende erhverv. Samtidig har man også ment at måtte tage de betydelige miljøbeskyttelsesinvesteringer inden for de konkurrenceudsatte erhverv i betragtning.

På et møde på Marienborg i juni i år mellem repræsentanter for regeringen og Industrirådet blev det fra regeringens side

tilkendegivet, at man havde til hensigt at stille et beløb på 100 mill. kr. til rådighed til finansiering af investeringsopgaver til fremme af den industrielle udvikling særligt med henblik på eksporten, samt at regeringen gerne ville søge et samarbejde med Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk om administrationen af denne ordning. Industrien hilste dette initiativ med tilfredshed, og der blev fra Finansieringsinstituttets side givet udtryk for beredvilighed til at finde frem til egnede løsninger på problemerne.

Der har siden i samme konstruktive ånd været ført forhandlinger om spørgsmålet mellem handelsministeriet og instituttets ledelse. Der er herunder opnået enighed om forslag til en ordning, som har fået tilslutning fra instituttets repræsentantskab.

Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk er, som det vil være bekendt, stiftet som et aktieselskab i 1958 af Danmarks Nationalbank, de private banker, sparekasserne, Assurandør-Societetet og Industrirådet. Dets formål er finansiering af dansk industri og håndværk m. v. Instituttet supplerer sin egenkapital gennem optagelse af obligationslån, og på grundlag heraf ydes lån til industri- og håndværksvirksomheder. Instituttets långivning kan ikke betragtes som egentlig realkredit, bl. a. fordi lånene er mere kortfristede end traditionelle realkreditlån, og fordi lånene ikke primært ydes på basis af en vurdering af virksomhedernes bygninger og anlæg, men på baggrund af en samlet bedømmelse af virksomhedens indtjeningsevne.

Efter lovforslagets § 1 foretages et rentefrit indskud af statskassen på indtil 100 mill. kr. i Finansieringsinstituttet. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at det er tanken at dele indskuddet, således at halvdelen af indskuddet foretages i indværende finansår og halvdelen i finansåret 1973-74.

Det statslige indskud skal indgå som ansvarlig kapital i instituttet på linje med selskabets egenkapital. Det indebærer, at indskuddet hæfter over for instituttets kreditorer, ligesom statens krav i tilfælde af instituttets likvidation eller konkurs viger for kreditorernes krav, men går forud for aktionærernes krav. I øvrigt indgår det i den ordning, der er opnået enighed om med insti-